

РЕШЕНИЕ

№ 5749

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4296** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 17642 от 12.05.2022 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 21008403 от 18.04.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от М. К. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 20020650 от 11.03.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 109-и състав по НАХД № 3191/2021 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20 – 4332 – 024287 от 18.01.2021 г., издадено от Началник група на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 104А от ЗДвП

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени нарушения на административно - производствените правила и противоречие с материално - правните разпоредби. Твърди се, че въззивната инстанция не се е произнесла по всички негови възражения, а именно, че АУАН е

издаден от друго лице, различно от вписаното в него като издател. Излагат се аргументи, че предходната инстанция не е посочила аргументи и не е извършила преценка за маловажност, съгласно чл. 28 ЗАНН. Инвокират се съображения, че проверяваният съд не се е мотивирал относно присъствието на трети полицаи в служебния автомобил и не е обърнал внимание на обстоятелството, че не му е предоставен четим екземпляр от АУАН. Иска касационна инстанция да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което отмени НП. В хода на касационното производство, М. А. е редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска районна прокуратура, прокурор М., счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, поради което предлага да не бъде уважена.

Административен съд София – град, Х. - и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 28.12.2020 г., около 15,50 часа, М. К. А. управлявал лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] на ул. Източна тангента с посока на движение от ул. М. Б. към ул. С. и по време на движение използва мобилен телефон без устройство, позволяващо ползването на телефона без участие на ръцете му. На касатора е извършена проверка на място и свидетелят И. М. съставил АУАН № 728550 от 28.12.2020 г., връчен на А., който е записал ръкописно „възразявам за нарушението“.

Въз основа на така съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на М. К. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение по чл. 104а ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно Заповед № 8121з – 515 от 14.05.2018 г. и Заповед № 8121к-13180 от 23.10.2019 г., издадени от министъра на вътрешните работи. Съдът е приел, че в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, ограничили правото на защита на нарушителя. Отразени са времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Посочена е и нарушената правна норма, която съответства на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Приел е, че безспорно се установява, че А. е осъществил от обективна и субективна страна нарушение по чл. 104а от ЗДвП, като е нарушил забраната да използва мобилен телефон по време на управление на превозно средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му. Обсъдил е възражението относно невръчването на четлив екземпляр от АУАН на касатора, както и че по преписка липсват данни за подадено възражение срещу акта, освен вписаното такова в него и не на последно място е коментирало, че по силата на чл.27, ал. 5 ЗАНН (отм.) не се дължи произнасяне по искането за преминаване към института на маловажността на извършеното административно нарушение при определяне на неговото наказание. С тези мотиви решаващия състав на СРС е потвърдил наказателното постановление.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактичката обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство, като е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в установените в чл.34 от ЗАНН срокове и в предвидената форма.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, осемнадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е правилно.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата, за неоснователни.

Софийският районен съд, по отношение на разглеждането на нарушението, е приел, че АУАН и НП отговарят на императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като съдържат всички изискуеми реквизити и е налице съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното възпроизвеждане в НП. Предходната съдебна инстанция е установила, че правилно от административния орган е ангажирана отговорността на касатора за извършване на посоченото нарушение. Безспорно е установено, че водачът е управлявал МПС, докато говори по мобилен телефон без да използва устройство, позволяващо използването на телефон без ръце. За констатираното нарушение наказанието е фиксирано в закона, поради което предходната инстанция не го е обсъждала, след като е преценила, че административното наказание съответства на разписанието на чл. 183, ал.4, т. 6 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав напълно споделя направените от районния съд изводи. При субсидиарното действие на НПК, въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

По отношение приложението на чл. 28 от ЗАНН, а именно преквалифициране на административното нарушение в маловажен случай, искането е неоснователно, тъй като този институт не се прилага по отношение на деяния по ЗДвП, каквото е процесното.

Относно твърденията за разминаване на подписите на актосъставителя, поставени в АУАН и приетото по делото извлечение от Ежедневна ведомост за 28.12.2020 г., същите са неотнормими към спора, тъй като И. М. по време на разпита му като свидетел, проведен на 28.06.2021 г. пред състав на СРС, НО, изрично заявява, че подписът е негов и това обстоятелство не е било оспорено. Това му изявление се потвърждава от показанията на св. К. и св. П..

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20020650 от 11.03.2022 г., постановено по НАХД № 3191/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.